[49] واو را سپاس می گويم كه مرا منكر آيات كتابش، ونيز حيران در كارهايش قرار نداد، وسپاس أو را سزاست كه مرا به دين خود هدايت كرده، ومرا آنگونه قرار داد كه چيزی جز أو را نپرستم. خداوندا ! گفتار توبه كنندگان وعمل آنانرا، ونجات تلاشگران وثواب آنانرا، وتصديق مؤمنان وتوكل آنانرا، ونيز آسودگی در هنگام مرگ، ودر امان بودن هنگام حسابرسی در قيامت را از تو خواستارم، ومرگ را بهترين غائبي كه در انتظار اويم، وبهترين چيزی كه با أو برخورد پيدا می كنم، قرار ده. وهنگام فرارسيدن مرگ، وآنگاه كه مرا در خود فرو می برد، وزماني كه جانم در ميان استخوانهای سينه ام قرار دارد، وآنهنگام كه به زير گلويم می رسد، ودر آن حال كه از دنيا بيرون می روم، ودر ساعتي كه هيچ اختياري از خود نداشته، وهيچ نفع وضرر ونيز سختی وآسايشی را نمی توانم برای خود فراهم سازم، نسيمي از رحمت خود، وبهره أي از خشنوديت را بمن عطا فرما. وقبل از آنكه جانم را بگيری، وروحم را قبض نمايی، وفرشته مرگ را بر خارج ساختن جانم مسلط نمايی، بشارتي از كرامت خود را بمن ارزانی دار، بشارتي كه تنها از جانب تو باشد، تا قلبم را مطمئن گرداند، وجانم را خشنود سازد، وديدگانم را نوراني كند، وچهره ام را مسرور سازد، ورنگ رخسارم را درخشندگی عطا كند، وجانم را آرامش بخشد، بشارتي كه باعث آسودگی تمام اعضاي بدنم گردد.